

180

ANDREAS STANISLAUS KOSTKA

10

MŁODZIEJOWSKI

513
1120

DEI & Sedis Apostolicæ Gratiâ Episcopus Posna-
niensis & Varfaviensis, Abbas Commendatarius
Hebdoviensis, Supremus Cancellarius Regni, Eques
Ordinum Aquilæ Albæ & Sancti Stanislai.

*Universo Clero Seculari & Regulari Diœcesis Nostræ,
præsertim verò Iis, quibus Officium administrationis
Sacramenti penitentiae est demandatum, vel in
No posterum demandabitur; Salutem, & Pasto-
ralem benedictionem.*

ONstans est Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ do-
ctrina, posse Locorum Ordinarios, infe-
riorum Sacerdotum jurisdictionem ita
coarctare, ut à grauioribus culpis, quas sibi, suo-
que Iudicio relaxandas reservant, ne in foro consci-
entiæ quidem, & coram Deo Illi absolvere valeant.

Hanc Catholicam veritatem, ab Hæreticis sæ-
culi XVI. impetitam stabilivit præprimis Tridentina
Oeconomica Synodus *Sess: 14. de Sacramento peni-
tentiae* ubi Cap. 7. Catholicam doctrinam ea de re ex-
ponit; & Can: II. contrarium sentientes anathe-
mate percussit.

54
Lubeat hîc utriusque Canonis contextum de-
verbo ad verbum describere. Prioris tenor est, ut se-
quitur “ Quoniam igitur natura & ratio iudicii il-
“ lud exposcit, ut sententia in subditos duntaxat fe-
“ ratur; persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, &
“ verissimum esse, Synodus hæc confirmat: nullius
“ momenti absolutionem eam esse debere, quam
“ Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam aut
“ subdelegatam non habet jurisdictionem. Magnope-
“ re verò ad Christiani populi disciplinam pertine-
“ re, Sanctissimis Patribus Nostris visum est, ut
“ atrociora quædam & graviora crimina non à qui-
“ busvis, sed à summis duntaxat Sacerdotibus absol-
“ verentur; unde meritò Pontifices Maximi pro supre-
“ ma potestate, sibi in Ecclesia universali tradita, causas
“ aliquas criminū graviores suo potuerunt peculiari ju-
“ dicio reservare. Neque dubitandum est, quando
“ omnia quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin hoc
“ idem Episcopis omnibus in sua cuique Diæ-
“ cesi in ædificationem tamen, non in destructio-
“ nem liceat, pro illis in Subditos tradita supra re-
“ liquos inferiores Sacerdotes auctoritate; præsertim
“ quo ad illa, quibus excommunicationis censura an-
“ nexa est. Hanc autem delictorum reservationem,
“ consonum est Divinæ auctoritati, non tantum in
“ externa politia, sed etiam coram Deo vim habere.
“ Verum tamen piè admodum, ne hac ipsa occasio-
“ ne aliquis pereat, in eadem Ecclesia Dei custodi-

“ tum

“ tum semper fuit , ut nulla sit reservatio in articulo
 “ mortis ; atque ideo omnes Sacerdotes quoslibet pæ-
 “ nitentes à quibusvis peccatis & Censuris absolvere
 “ possunt : extra quem articulum Sacerdotes cum ni-
 “ hil possunt in casibus reservatis , id unum pæniten-
 “ tibus persuadere nitantur , ut ad Superiores & legi-
 “ mos Judices pro beneficio absolutionis accedant “
 Præstò jam sunt verba alterius citati Can: 11. “ Si-
 “ quis dixerit , Episcopos non habere ius reservandi
 “ sibi casus , nisi quo ad externam politiam ; atque
 “ ideo casuum reservationem non prohibere , quò mi-
 “ nùs Sacerdos à reservatis verè absolvat ; anathe-
 “ ma sit “

Porro si diligenter in rationem & motiva sta-
 bilitæ ab Ecclesia , & conservatæ hujusmodi refer-
 vationis casuum inspicere placuerit , non alia certè de-
 prehendemus , quàm ut disciplina Christiana firmiter
 retineatur , & fideles ab atrocibus flagitiis vel maxi-
 mè in dispendium Religionis & publici boni vergen-
 tibus , faciliùs deterreantur.

Officii Nostri ratio admonet Nos , ut jure hoc
 Nostro ordinario reservationis Casuum utamur , ex
 occasione horrendi illius criminis , quod in Sacram
 Regiam Majestatem Dominum Nostrom Clementis-
 simum die 3. Curr: per nefandam perditissimorum
 hominum injectionem manuum in Sacram Ejus &
 inviolabilem personam , est perpetratum , quodve
 argumento fuit ultimæ Nostre Pastoralis Epistolæ ,
 2 quam

56
quam ad univcrsum gregem Nostrum die 9. Curr:
dedimus.

Testes appellamus omnes quotquot sunt cum
jurium naturalium, tum Divinarum & humanarum
legum gnari, si quid atrocius concipi, & executioni
cum majori disciplinæ Christianæ enervatione, &
pejoribus in bonum commune sequelis, demandari
queat, quàm in vitam Patrum Patriæ & Unctorum
Domini conspirare!

In memorata Nostra Epistola Pastoralis die 9.
Curr: data, pro Officii Nostri ratione, amoreque
boni Religionis & publici conati sumus præci-
puè instruere carissimas Nostras in Christo oves,
quàm grande sit flagitium in Regis necem conspira-
re, quamquæ insigne fuit in optimo Rege tam mi-
rabili modo à cæde servato Dei beneficium, quo
gentis quoque salus, Capite salvo, ab interitu est vin-
dicata.

Pollicemur Nobis, quod omnes, qui citra præcon-
ceptas malè opiniones de rebus judicant, legibusquæ
naturalibus Divinis, humanisquæ parendum esse ad-
huc agnoscunt; non aliter ac Nos præmonuimus, a-
pud se statuunt, maximè detestabile fuisse crimen illud,
quod die 3. hujus Mensis adversus Clementissimum
Nostrum Regem est perpetratum, & in maximum hu-
jus sceleris horrorem rapiantur.

Persistendum jam nobis esset in his, quæ sæ-
pefatis literis Nostris Pastoralibus ad deterrendum
Chri-

57

Christi fideles à nefando & post hominum memoriam turpissimo crimine regicidii exposuimus. Cum tamen in negotio tantopere delicato, à quo præter observantiam naturalium, divinarum, humanarumquè legum adè exoptandam, bonum cùm Religionis, tum Regni hujus vel maximè dependet, nunquàm superabundanter circumspectum esse liceat; induximus adhuc in animum, peccatum machinationis, conspirationisquè consilio, re, adjutorio, & quovis imaginabili modo, titulo, & prætextu in vitam Sacræ & inviolabilis personæ Regiæ, Nobis Ipsis reservare; prout reapse enuntiatum modò primùm peccatum Nobis duntaxat Ipsis ad vitæ Nostræ tempora, hujusque ovilis regimen, Authoritate Nostra ordinaria reservamus, omniumque Presbyterorum tam Sæcularium, quam Regularium ad excipiendas Confessiones approbatorum, vel imposterum approbandorum jurisdictionem ita coarctamus, ut hi neminem ab eo licitè & validè præterquam in articulo mortis, absolvere possint.

Quotiescumquè proinde ad quempiam Confessarium extra periculum mortis accedet pœnitens pro absolutione à peccato machinationis, vel conspirationis in vitam Regis, ut supra est enuntiatum; toties idem Confessarius (præmonito prius pœnitente non habere se potestatem ad absolvendum eum ab hoc crimine) ad Nos sive in persona, sive per literas pro

58
impertienda sibi permissione absolutionis ab hoc casu, recurrere tenebitur.

Fas est indubiè sperare, quod nemo Sacerdotum Sæcularium, tantò verò magis Regularium, cujuscunque Instituti sub ullo privilegiorum suorum obtentu hujusmodi reservationem Nostram eludere audebit; multoties jam enim definitum est, integrum non esse Regularibus, sub prætextu privilegiorum, quæquæ illa tandem sint, absolvere à Casibus, quos Locorum Ordinarii hactenus sibi reservarunt, vel posterum reservabunt. Hoc est (ut cætera omittamus) quod Sacra Congregatio Interpretum Concilii Tridentini ad Consultationem Sancti Caroli Borromæi: *An Regulares ex privilegiis à Sancta Sede Apostolica impetratis, præsertim autem ex eo, quod nominant MARE MAGNUM, possint in his Casibus, quos sibi Episcopus reservavit, absolvere Confitentis?* die 10. 7bris 1572. approbante Gregorio XIII. respondit: *Ex facultatibus per hoc MARE MAGNUM, aliave privilegia Regularibus concessa, factam eis non esse potestatem absolvendi in casibus sibi ab Episcopo reservatis.* Simile à Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium die 9. Januarii 1601. promulgatum fuit decretum Clementis VIII. autoritate roboratum. Ut verò inanibus ea de re tricis nonnullorum obviam iret; eadem S. Congr: jubente Paulo V. die 6. Januarii 1617. aliud edidit decretum, quo priora confirmavit, atque ad unguem servari præcepit. Ad hæc Ale-

xander VII. die 24. 7bris 1665. inter alias hanc etiam
propositionem damnavit: *Mendicantes possunt absol-
vere à casibus Episcopo reservatis, non obtenta ad id
Episcoporum facultate.* Et Clemens X. ut aditum
obseraret innumeris effugiis, Anno 1670. sua Con-
stitutione quæ incipit: * *Superna Magni Patris fa-
miliæ &c:* non solum denuò definivit, per Mare
Magnum, aliave privilegia nulli Regularium cujuscun-
que Ordinis factam esse potestatem absolvendi à Ca-
sibus Episcopo reservatis; sed insuper sancivit; *ha-
bentes facultatem absolvendi ab omnibus Casibus Sedi
Apostolicæ reservatis, non ideo à Casibus Episcopo re-
servatis posse absolvere.* At nolumus amplius his im-
morari, firmissima spe freti, quod hac in re cum
Nostræ dispositioni, tum Ecclesiasticis Constitutionibus
omnes & singuli Confessarii ex æquo morem gerere
studebunt.

Finimus jam præsentem paginam, protestan-
do etiam atque etiam coram Deo O. M. qui abdita
cordium scutatur, quòd Scopus tam hujus ordinationis
nostræ, quàm anterioris Epistolæ Pastoralis de die 9.
Curr: fuerit, sitque zelus pro sacrosanctè servandis
legibus naturalibus, Divinis, & humanis; amor
boni Religionis & Patriæ, fides tandem in legiti-
mum Principem, cujus prosperitas cum salute om-
nium Civium indissolubiliter est conjuncta; deni-
que ardens studium omnibus præsentibus & antero-
ribus ea de re conatibus probandi huic sæculo,

* Tom: 6. Bull: pag: 305.

tum

606
tum Seræ posteritati nihil saltim Nos, quod ad confundendum & præveniendum atrocissimum nefas machinationis in vitam Sacræ & inviolabilis personæ Regiæ (quantum in Nobis erat) intermiscisse. De cætero præsentibus literas manu propria subscriptas, Sigillo Nostro communiri, typis imprimi, & viâ Cursoriâ ad omnes Ecclesias Sæcularium & Regularium pervenire curari, quorum interest, & hoc pacto eas deduci ad notitiam omnium Sacramentum pænitentiae administrantium jussimus. Datum Varsoviæ die 21. Mensis Novembris Anno Dni 1771.

ANDREAS STANISLAUS Episcopus, (L. S.)

Paulus Barfs Curie Episcopalis Posnaniensis & Consistorii Varsoviæ Notarius.